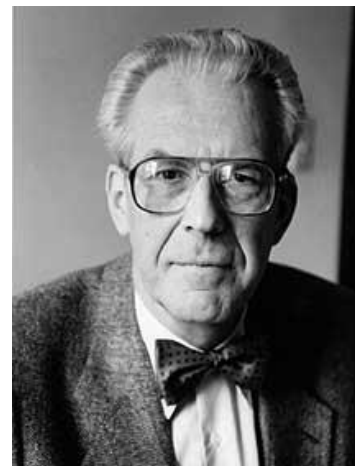

Marteen Schmidt i el descobriment dels quàsars

(1929, Països Baixos- Estats Units)

Maarten Schmidt és un astrònom neerlandès però que ha fet la major part de la seva carrera als Estats Units. Fou el primer en mesurar la distància d'uns nous objectes misteriosos: els quàsars, descobrint que són els objectes més lluminosos de l'Univers.

Va néixer el 1929 a Groningen, Països Baixos. Va estudiar a la Universitat de Groningen on es va graduar el 1949 i es va doctorar el 1956 a la Universitat de Leiden. Entre 1953 i 1959 va treballar a l'Observatori de Leiden. Aquell mateix any marxà als Estats Units on treballà al Caltech (California) unint-se a la plantilla dels observatoris de Mount Wilson i Mount Palomar (més tard anomenats Observatoris Hale). A partir de 1964 va ser professor d'astronomia i entre 1978 i 1980 va ser director dels observatoris Hale.

Al principi treballà en la distribució de masses i la dinàmica de les galàxies, així com la formació estel·lar. Va crear un model matemàtic de la Via Làctia basant-se en la informació existent de la distribució de les estrelles, del gas i de la pols interestel·lar.

Més tard es va centrar en l'estudi de la llum de les fonts ràdio. Els estudis realitzats per Allan Sandage i Thomas Matthews van portar a Schmidt a identificar, el 1963, un objecte visible que corresponia a una font ràdio: l'objecte 3C273, i va obtenir-ne l'espectre. Tot i la seva aparença d'estrella puntual tenia un desplaçament al vermell molt gran ($z=0,158$) i per tant havia d'estar molt lluny i havia d'emetre molta energia. Schmidt va anomenar aquests objectes quàsars ("quasi-stellar" objects). Avui en dia sabem que els quàsars són enormes forats negres que hi ha als centres de les galàxies. Aquests forats negres atrauen gas i material del seu voltant que cau cap a ell formant un disc d'acreció, s'escalfa moltíssim i brilla amb molta energia.

Amb els seus col·legues va descobrir també que hi ha una gran abundància de quàsars en una època primerenca (cap a un desplaçament al vermell de $z=2,5$) i que avui en dia són molt menys abundants.

Formalment es va retirar el 1996 però va seguir publicant treballs fins el 2009.